

Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της Κυριακής ΙΖ' Λουκά (Ασώτου)

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Ευαγγελικό Ανάγνωσμα: Λουκ. ιε' 11 - 32

Πρωτότυπο Κείμενο

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς. Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί· πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. Καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἄσῳτῳ. Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ

βόσκειν χοίρους. Καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν ἦσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε· πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι! Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου. Οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. Εἶπε δὲ ὁ πατήρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας, καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν, ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι. Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν, καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν παίδων ἐπυνθάνετο τί εἴη ταῦτα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦκει καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. Ὡργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἠθελεν εἰσελθεῖν. Ὁ οὖν πατήρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί· ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρῆλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος, ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τέκνον, σὺ πάντοτε μετ’ ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἐστίν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη.

Νεοελληνικὴ Απόδοση

Εἶπε ὁ Κύριος αὐτῇ τὴν παραβολή· «Κάποιος ἄνθρωπος εἶχε δύο γιους. Ὁ μικρότερος ἀπ’ αὐτοῦ εἶπε στον πατέρα του· «πατέρα, δώσε μου τὸ μερίδιό της περιουσίας που μου ἀναλογεῖ»· κι ἐκεῖνος τοὺς μοίρασε τὴν περιουσία. Ὑστερα ἀπὸ λίγες μέρες ὁ μικρότερος γιὸς τὰ μάζεψε ὅλα καὶ ἐφυγε σὲ χώρα μακρινή. Εκεί σκόρπισε τὴν περιουσία του κάνοντάς ἀσωτὴ ζωή. Ὅταν τὰ ξόδεψε ὅλα, ἐτύχε νὰ πέσει μεγάλη πείνα στὴ χώρα ἐκείνη, καὶ ἀρχισε κι αὐτός νὰ στερεῖται. Πήγε λοιπὸν κι ἐγίνε ἐργάτης σὲ ἓναν ἀπὸ τοὺς πολίτες ἐκείνης τῆς χώρας, ὁ ὁποῖος τὸν ἐστείλε στα χωράφια του νὰ βόσκει χοίρους. Ἐφτασε στὸ σημεῖο νὰ θέλει νὰ χορτάσει με τὰ ξυλοκέρατα που ἐτρώγαν οἱ χοῖροι, ἀλλὰ κανέννας δὲν τοῦ ἐδινε. Τελικὰ συνήλθε καὶ εἶπε· «πόσοι ἐργάτες τοῦ πατέρα μου ἔχουν περισσὸ ψωμί, κι ἐγὼ ἐδῶ πεθαίνω τῆς πείνας! Θα σηκωθῶ καὶ θα πάω στον πατέρα μου καὶ θα τοῦ πω· πατέρα, ἀμάρτησα στὸ Θεό καὶ σ’ ἐσένα· δὲν εἰμαι ἄξιος πια νὰ λέγομαι γιὸς

σου· κάνε με σαν έναν από τους εργάτες σου». Σηκώθηκε, λοιπόν, και ξεκίνησε να πάει στον πατέρα του. Ενώ ήταν ακόμη μακριά, τον είδε ο πατέρας του, τον σπλαχνίστηκε, έτρεξε, τον αγκάλιασε σφιχτά και τον καταφιλούσε. Τότε ο γιος του, του είπε: «πατέρα, αμάρτησα στο Θεό και σ' εσένα και δεν αξίζω να λέγομαι παιδί σου». Ο πατέρας όμως γύρισε στους δούλους του και τους διέταξε: «βγάλτε γρήγορα την καλύτερη στολή και ντύστε τον· φορέστε του δαχτυλίδι στο χέρι και δώστε του υποδήματα. Φέρτε το σιτευτό μοσχάρι και σφάξτε το να φάμε και να ευφρανθούμε, γιατί αυτός ο γιος μου ήταν νεκρός και αναστήθηκε, ήταν χαμένος και βρέθηκε». Έτσι άρχισαν να ευφραίνονται. Ο μεγαλύτερος γιος του βρισκόταν στο χωράφι· και καθώς ερχόταν και πλησίαζε στο σπίτι, άκουσε μουσικές και χορούς. Φώναξε, λοιπόν, έναν από τους υπηρέτες και ρώτησε να μάθει τι συμβαίνει. Εκείνος του είπε: «γύρισε ο αδελφός σου, κι ο πατέρας σου έσφαξε το σιτευτό μοσχάρι, γιατί του ήρθε πίσω γερός». Αυτός τότε θύμωσε και δεν ήθελε να μπει μέσα. Ο πατέρας του βγήκε και τον παρακαλούσε, εκείνος όμως του αποκρίθηκε: «εγώ τόσα χρόνια σού δουλεύω, και ποτέ δεν παράκουσα καμιά εντολή σου· κι όμως σ' εμένα δεν έδωσες ποτέ ένα κατσίκι για να ευφρανθώ με τους φίλους μου. Όταν όμως ήρθε αυτός ο γιος σου, που κατασπατάλησε την περιουσία σου με πόρνες, έσφαξες για χάρη του το σιτευτό μοσχάρι». Κι ο πατέρας του, του απάντησε: «παιδί μου, εσύ είσαι πάντοτε μαζί μου κι ό,τι είναι δικό μου είναι και δικό σου. Έπρεπε όμως να ευφρανθούμε και να χαρούμε, γιατί ο αδελφός σου αυτός ήταν νεκρός και αναστήθηκε, ήταν χαμένος και βρέθηκε».

Σχολιασμός

Η παραβολή του Ασώτου αποτελεί ένα ύμνο στη δύναμη της μετάνοιας και στο μεγαλείο της θείας αγάπης και μακροθυμίας. Ο Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ, στον «Περί Μετανοίας» λόγο του, αναφέρει: «Η μετάνοια είναι ανεκτίμητον δώρον προς την ανθρωπότητα. Η μετάνοια είναι το θείον θαύμα διά την αποκατάστασιν ημών μετά την πτώσιν. Η μετάνοια είναι έκχυσις θείας εμπνεύσεως εφ' ημάς δυνάμει της οποίας ανυψούμεθα προς τον Θεόν, τον Πατέρα ημών, ίνα ζήσωμεν αιωνίως εν τω φωτί της αγάπης Αυτού. Διά της μετανοίας συντελείται η θέωσις ημών. Τούτο είναι γεγονός ασύλληπτου μεγαλείου...».

Όντως! Αν δεν υπήρχε η μετάνοια, τότε όλοι θα ήμασταν καταδικασμένοι! Ποιος μπορεί να πει ότι δεν αποδημεί σε «χώραν μακράν», λίγο ή πολύ, συχνά ή πιο σπάνια; Ας μιμούμαστε λοιπόν το παράδειγμα της μετάνοιας και της επιστροφής του Άσωτου υιού. Κι ας έχουμε πάντα κατά νου πως ο Θεός μας περιμένει με ανοικτές τις αγκάλες στο μυστήριο της Ιεράς Εξομολόγησης, ώστε να ενδυθούμε ξανά «την στολήν την πρώτην» και μέσα στην Εκκλησία Του να μετέχουμε αφθόνως των θείων δωρεών και κυρίως του Μυστηρίου της θείας Ευχαριστίας. Αμήν.